

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Poznaniu Pawła Gryzieckiego

po rozpoznaniu w sprawie M. B.

wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie,
2. na podstawie § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. A. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu i sześćdziesięciu setnych) zł (w tym 23% VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. B. wniósł o rozwiązanie węzłów kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych wobec niego w wyrokach III.K.223/12 Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu oraz XVI.K.220/13 Sądu Okręgowego w Poznaniu i wydanie nowego wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami: Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III. K. 955/10, Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt XVI. K. 346/10, Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III. K. 792/10 oraz wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III.K.881/13. Jednocześnie skazany we wniosku zwrócił się o pozostawienie odrębnemu wykonaniu wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie o sygn. akt VI.K. 1853/08.

W sprawie o sygn. akt III.K.223/12 Sąd Rejonowy Poznań Stare - Miasto w Poznaniu, a w sprawie o sygn. akt XVI.K.220/13 Sąd Okręgowy w Poznaniu rozpoznawał już sprawę M. B. w przedmiocie wydania wyroku łącznego, w którym brał pod rozwagę te same wyroki, które zostały wskazane we wniosku skazanego inicjującym niniejsze postępowanie. Po wydaniu wobec skazanego ostatniego wyroku łącznego w sprawie XVI.K. 220/13 Sądu Okręgowego w Poznaniu nie zapadły żadne inne prawomocne wyroki skazujące wobec M. B..

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega przy tym wątpliwości, że problem powagi rzeczy osądzonej może wystąpić w procesie karnym nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu do wydania wyroku łącznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt V KK 340/07, LEX nr 476447, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 r., sygn. akt V KK 458/2004, LEX nr 159367, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października

2005 r., sygn. akt V KK 151/2005, LEX nr 157208). Tak więc zastosowanie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego zdecyduje o powstaniu ujemnej przesłanki procesowej o charakterze bezwzględny w każdym przypadku, gdy po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego lub postanowienia o umorzeniu postępowania w tej kwestii na podstawie art. 572 k.p.k., dojdzie do rozpoznania wniosku domagającego się wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2004 r., sygn. akt V KK 326/2004, LEX nr 141340).

Z uwagi na fakt, że w swym wniosku skazany M. B. powołał te same wyroki skazujące, które były już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego Poznań Stare - Miasto w Poznaniu w sprawie III.K.223/12 oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt XVI.K.220/13, a jednocześnie nie został skazany żadnym nowym wyrokiem, który mógłby zmienić jego sytuację procesową, w rozpoznawanej obecnie sprawie zaistniała powaga rzeczy osądzonej zobowiązująca Sąd do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Dodać przy tym trzeba, że zgodnie z art. 569 § 1 kpk kara łączna w stosunku do osoby skazanej prawomocnie wyrokami różnych sądów może być orzeczona wyłącznie w odniesieniu do skazań prawomocnych. W niniejszym postępowaniu wyrok w sprawie III.K.881/13 Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu nie mógł podlegać analizie, gdyż postępowanie to nie zostało prawomocnie zakończone.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w części rozstrzygającej, o kosztach obrony z urzędu i kosztach postępowania orzekając na podstawie przepisów powołanych w punktach 2 i 3 postanowienia.

SSO Agnieszka Kędzierska